

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De lucta Jacob cum angelo [et] mutat[i]o[n]e nominis ca. lxxxj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

Jacob autem abiit

Itinere q̄ cepat, fuitq; ei obuia m̄ltitudo angeloz, et ob h̄ vocavit lo-
cū illū manālm, i. castra, qz ibi vidiit angelos
q̄li paratos defendere eū a frē quē timebat.
Visit aut ab illo loco nūcios ad frēm, q̄ ex-
ploraret fr̄is animū. Qui reuersi nūclauerit
esau sibi occurrēt pacificū cū, cccc, vir. Tū
muit ḡ iacob, nō d̄ pmissōe āgeloz diffidēs
sed more hoīm perturba. Et diuīs p̄lm
q̄ secum erat in duas turmas, ancillas et libe-
ros eaq; ita tñ q̄ in extremitate el̄ posuit ra-
chel et ioseph tāq; chariores. Unū qdā errau-
rū putatā tertiā turmā rachel et ioseph ha-
buisse. Sic aut dñi iste, vt si vēret esau ad no-
cendū, et pōrē peccaret turmā, reliq; fugiens
saluaret. Seguis aut ibidē de his q̄ hēbat
munera fr̄i suo qq; pulcriora et rariora et di-
uersoz generū aialia. Visit etiā ea p̄ diuer-
sos nūcios spaciū pones int̄ gregē et gregoz,
vt ex frequētā mūez sele subseqntiū multa
esse purarent, vt inuerib; siqd indignatōis
eēt adhuc i esau placare. Precesserūt ḡ mu-
nera, ip̄e vō adhuc erat i manālm. Cōurgēt
qz an̄ diluculū, traduxit vxores et filios cū oī
b̄ ad se p̄inētib; per vadū iaboch. Ioseph^d
d̄ic q̄ torrētē noīe iaboch trāsierūt, et qz in ge-
nesi legiit, cū orasset iacob timēs frenm; d̄icisse
In baculo meo trāsūl iordanē istū, et nūc cū
duab; turmis regredior, forte iordanis dicit
quē p̄trāsūt, et qz ibi
calculos et torrens Secūdo miliario a
dr vadū iaboch. For lordanē i finib; idu-
te aut vicio sc̄ptoz, p mee ē torres iaboch
iacob legiſ iaboch, et quez trāsuadauit la-
cob, et transitu illo fortū
ē h̄ nomē vadū iacob.

De lucta iacob cū angelo et mutatione no-
minis. Caplīm. LXXXI.

Wm autem pre

Cederet turme, solus in ripa fluui-
nis remansit vt oraret. Et ecce vir-
luctabat cū eōsq; mane, q̄ tergit latū, alias
lēvū nerū femoz el̄, et emarcuit. Unū et Ja-
cob p̄posuit se deinceps nō comedetur nerū et
idipm posteritas el̄ obfuat. Tūq; ascederet
aurora dixit vir ad eū. Dimitte me. Qui dixit
el̄. Nō dimittā te nisi benedixer̄ mihi. Viro

autē q̄renti nomē el̄ alt se vocari iacob. Neq;
qz inq̄t ille appellab̄t nomē tuū iacob iz isrl̄
qz si h̄ deū foris fuisti. q̄nto magis h̄ hoies p̄
ualeb̄. Et ita bñdit̄ iacob, mutādo ei nomē
et p̄sortādo ne t̄lmeret fr̄ez. Qz em̄ h̄ deū stetit
iūct̄: factū ē el̄ i signū qz iūct̄ starer̄ h̄ fra-
tre ioseph^d d̄ic h̄ nomē isrl̄ hebraice sonare
reluctātē angelū faciū. In libro aut noīm be-
breoz t̄terptat̄ virūdēs deū, is ei vir, el noī
mē dei ē, ra vō vidēs dr, vel mēs vidēs deū
Hac aut̄ interpretationē dicit Hieronym^m nō
tā vere qz violētē faciā eē. Illa ioseph^d dicit
se i hebreo nō iūcisse et dicit illō nomē sōna
re p̄nceps cū deo. Sic ei angelū t̄terptat̄
fuisse assiter̄. Si h̄ deū p̄nceps v̄l foris fuisti
et Vocantq; iacob locū illū phanueli, faci
es dei, et aut Vladi dñm facie ad faciē et salua
facia est aia mea, i. d̄ valde territa plurimū
p̄sortata. Cūq; trāgressus esset phanuel, or-
tus ēi sol et claudicabat.

De occursu esau et emptōe agri in siche
Caplīm. LXXXII.

Leuans autem

oclos vidit esau et cū eo, cccc, viros
Et p̄cedēs vtrāq; turmā quā fece-
rat adorauit pn̄ ad terrā septiles. Currēs aut̄
esau amplexat̄ ē eū, et deo culas eū fleuit, et
querēs cuī cēt mīleres et p̄uillī, cū accepis-
set p̄tinere ad iacob, accessit et dōsculat̄ ē eos
Cūq; nollet esau munera p̄missa retinere, se
plurimū abū dare dicit̄ at iacob. Si iūenē
grāz corā dño meo, accipe munuscūlū d̄ ma-
nu mea, sic vidi faciē tm̄ qil̄ viderim vultuz
dei, alcuī p̄tētissimi. Nō cū aut credebat
illū deū, aut in tantā p̄cipisset infantā v̄l ad-
ulationē. Reuersus ē ḡ esau in die illā i seyr,
villā, squā de noīe suo sic diverat. Jacob au-
te idē p̄cedēs fīxt̄ tabnacla i loco quē ob h̄
dixit lochor̄, tabnacla, de q̄ d̄ic Hieronym^m.
Sochor̄ ē v̄sq; hōdē ciuitas trās iordanē i
pte sicopoleos, vbi gedeō trāsierat iordanē
cū locut̄ ēad viros lochor̄. Sed mixt̄ est, q̄
dixit trās iordanē cū iacob fm̄ q̄sdā lā dīce
sic trāsisse iordanē cū eēt i sochor̄. Forte trās
iordanē dixit respectu mesopotamie de q̄ re-
dibat iacob, v̄l port̄ nōdū trāsierat iordanē,
s̄ iaboch. Lū aut̄ dixit sup̄ iordanē istū, nō p̄
sente mōstrauit, s̄ notū emīnū indee indicā-
uit. Abiūt̄ de sochor̄ in salē vrbē, s̄ s̄ichimō
rū, iun siche. A siche em̄ s̄ichimō v̄l s̄ichimō